

FOAIA DIECESANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:		Prețul inserțiunilor:	Correspondințele se adresează redacțiunii „FOAIA DIECESANĂ” iară banii de prenumerațiune și inserțiunile la ADMINISTRAȚIA Librăriei și Tipografiei diec. în Caransebeș
Pentru Austro-Ungaria	pe an 10 coroane	Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte	
” ” ”	pe 1/2 an 5 ”	etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150	
” România și străinătate	pe an 14 franci	de cuvinte 6 cor, până la 200 de cuvinte 8 cor.	
” ” ”	pe 1/2 an 7 ”	de aci în sus 10 coroane	

Schisma cea mare între biserica orientală și cea occidentală

(Continuare)

În sfârșit actele se subscriseră, dar Grecii le fură chiar din mânele legaților. Firesce că legații începură să vocifereze făcând pe Greci retrograzi și somând pe împăratul și pe Ignatie să li se restituie actele. Astfel se termină sinodul acesta, care își dădă pomposul nume de sinodul VIII ecumenic, cu toate că chiar la închiderea lui numărul membrilor abia era de 102.

Dar după sinod au fost și mai mari neînțelegeri între legații Romei și orientali din pricina Bulgariei.

Se pare că Bulgarii se săturaseră de episcopii latini și de ritul latin, deci trimiseră deputați la Constantinopole să întrebe, de care patriarhat atârnă ei legitim. Fiind-că sinodul acum era închis, împăratul chemă la sine pe legații romani, pe Ignatie și pe reprezentanții patriarhilor orientali spre a da Bulgarilor un răspuns la întrebarea lor. Legații Romei erau foarte indignați că Bulgarii au îndrăznit să pună asemenea întrebare, deci ziceau că este foarte ușor a le da un răspuns. Ei ziceau Bulgarilor: Vă aflați pe teritoriul Iliricului, care până la Leon Isaurul atârna de patriarhul Romei, și numai acest iconomah l-a smuls dela patriarhia Romei. Dar orientalii dădeau cestiunei o altă explicare și prin întrebări făcute Bulgarilor demonstrară, că biserica Iliricului prin năvălirea Bulgarilor s'a nimicit cu totul în teritoriul ocupat de ei și prin urmare era nevoie să se întemeze o biserică cu totul nouă, aceasta s'a și întemeiat dela Constantinopole, și prin urmare biserica întemeiată de Constantinopole atârna numai de Constantinopole. Astfel hotărârea reprezentanții patriarhilor orientali și Bulgarii primiră hotărârea. Legații romani se întoarseră în patrie protestând și foarte abătuți, perdură actele sinodului pe drum atacați fiind de pirăți și numai Anastasie, bibliotecarul roman, care se întoarse pe altă cale a adus la Roma actele grecesci și o traducere latină a lor. Bulgarii alungară în 870 pe episcopii

latini cu aceeaș necinste precum alungaseră și pe preoții grecesci cu patru ani mai înainte, iar Ignatie, care o dată era așa de supus romanilor hirotoni Bulgarilor un arhiepiscop propriu grec și-l trimise la ei. În zădar se făcură Bulgarilor și lui Ignatie toate reprezentările posibile din partea Romei, în zădar Ignatie fu amenințat chiar cu depunerea. Atât Bulgarii cât și Ignatie nu cedară și acum se rostise depunerea și excomunicarea lui Ignatie, dacă nu va retrage pe arhiepiscopul și preoții săi până într'un timp anumit. Ignatie însă muri în 877 înainte de expirarea termenului fără să răspundă la ordinele scaunului roman.

Acum urmă un nou concurs de împrejurări. Fotie, după sinodul din 869, având să sufere un lung exil și tratări foarte rele, în sfârșit intră iarăș în grația împăratului, care-l chemă la curte și-i incredință educația fiilor săi. Fotie se împăcase și cu Ignatie, deci când acesta muri, împăratul rădică iarăș pe Fotie pe scaunul patriarhal cu consimțământul întregii ierarhii bizantine, afară de câți-va ignațieni, carii nu putură să părăsească ura lor contra lui Fotie, cum erau metropolii: Mitrofan (*Μητροφάνης*) din Smirna și Stelian din Neo-Cesarea. Când Fotie să vază iarăș patriarh, cel întâiu lucru al său fu, să ceară dela împăratul revisuirea procesului său din anul 869. Pentru aceasta rugă el să se convoace la Constantinopole iarăș un sinod ca celalalt. Pe scaunul roman se afla atunci Ioan VIII (872—882), care mai ales de când Ignatie și partisanii săi se arătaseră așa de puțin recunoscători față cu Roma, era dispus la o împăcare cu Fotie, cu atât mai mult, cu cât credea că va putea obține dela Fotie prin amicitie, ceea ce-i refusase Ignatie. Se grăbi dar nu numai a trimite legații săi la sinod, ci și a recunoaște îndată pe Fotie ca patriarh legitim, amenințând cu excomunicarea pe cei ce n'ar voi să primească aceasta. Pretinse însă lui Fotie, ca să ceară ertare dela scaunul roman, să recunoască autoritatea acestuia și să dea înapoi pe Bulgari.

Legații romani veniră la Constantinopole și sinodul se deschise în 879 sub președenția lui Fotie în

biserica sf. Sofia. Sinodul acesta, la care luară parte 383 din episcopi, nu numai că declarară pe Fotie cu consimțământul legaților romani, ca patriarh legitim ci anulă toate cele făcute contra lui mai înainte, iar sinodul din 869 fu șters din numărul sinoadelor, proclamându-se cel actual ca sinodul al VIII ecumenic. Mai departe s'a explicat, că Simbolul are să se păstreze așa, cum a fost el compus la Niceea și Constantinopole, și ori cine va schimba ceva să fie excomunicat. Metropolitul Procopie din Cesarea, care împreună cu metropolitul Zaharia din Calcedon, era unul din membrii distinși ai sinodului, țină o strălucită cuvântare spre lauda lui Fotie. În fine în cele trei canoane dintâi, ce s'au dat, s'au recunoscut că scaunul român și cel din Constantinopole, sunt coordonate și că ori care oriental va fi excomunicat de Constantinopole pretutindenea să fie privit ca excomunicat, asemenea ori care occidental va fi excomunicat de Roma, pretutindenea să fie considerat astfel, fără să se vatăme privilegiile și prerogativele, ce se cuvin scaunului roman. Se rosti anatema contra acelor ce n'ar voi să recunoască pe Fotie ca patriarh legitim și s'ar împotrivi hotărârilor sinodului. Toate acestea se făcură cu consimțământul binevoitor al legaților romani în speranță, că Bulgaria se va împoia scaunului roman. Fotie însă nu voi să-și ceară scuze, nici să recunoască autoritatea supremă a scaunului Romei, cu toate că el scrie la Roma foarte politicoasă.

Ioan al VIII nu fu mulțămît de rezultatul acesta; el scriese îndată lui Fotie că aștepta mai multă umilință din parte-i, recunoscă însă sinodul și amenință din partea sa de asemenea cu excomunicare pe cei ce nu iar recunoasce. În altă epistoală către Fotie Ioan VIII condamnă și adausul filologice la simbol, declarând că biserica romană nu a primit nici odată adausul acesta și, să se va face tot posibilul a se înlătura din celelalte biserici apusene, dar aceasta se poate face numai treptat și cu prudență.

Epistoala aceasta este considerată de cei mai mulți istorici bisericesei apuseni din timpul modern ca interpolată de Fotie, dar osebit că chiar unii apuseni, cum d. e. Pichler (în istoria sa despre desbinarea Bisericeii), declară epistoala ca autentică, ea stă în concordanță cu purtarea următoare a lui Ioan VIII, cum și cu opiniunea lui Anastasie bibliotecarul roman contimpuran (†886), după care purcederea Duhului Sfânt și din Fiul, precum învățau occidentalii, nu avea să se înțeleagă în sens de purcedere eternă, ci în înțelesul unei trimiteri temporale, de asemenea și cu faptul, că adausul filioque la simbol, pe când în occident se generalizase din ce în ce mai mult prin intervenirea lui Carol cel Mare, în Roma s'a respins decisiv 809 ca ceva nepermis sub papa Leon III, cu toate că acesta, ca și ceilalți apuseni învăța că Duhul Sfânt purcede nu numai din Tatăl, ci și din Fiul. Abia în 1014 sub Benedict VIII (1012—1024) prin influința împăratului Enric II (1002—1024) acest adaus s'a introdus și acolo. În acest mod și punctele pincipale

de diferență dogmatică și ierahică între Greci și Latini păreau aplanate.

Dar înată după aceea Ioan VIII se văzî înșelat în speranțele sale privitoare la Bulgari; Grecii nu mai voiau să cedeze Bulgaria, și când Ioan se încredință despre aceasta prin trimisul său la Constantinopole, episcopul Marin, un vrășmaș personal a lui Fotie și legat al papei la sinodul din 860, se supără amarnic și urcându-se în amvonul bisericeii sale cu evanghelia în mână, declară în 881 că anulează tot ce s'a făcut în anul 879, că restabilește simbolul din 869, depune pe Fotie și-l excomunică atât pe diusul, cât și pe cei hirotoniți de diusul. Astfel papa însuș anulă sinodul, în privința cărui ceva mai înainte făcuse contrariul. Urmașii lui Ioan VIII, papii: Marin, adevăc mai susnumitul legat papal (882—884), Adrian III (884 - 885) și Stefan V (885—891) călcără iarăș pe urmele lui. Fotie fu declarat și de dinșii depus și excomunicat, iar sinodul din anul 879 privit ca un pseudo-sinod fotian. În orient nu se uita nimeni la aceste fulgere de excomunicări din partea Romei. Aici sinodul din 869 se consideră și mai departe ca anulat, iar cel din 879 ca al VIII ecumenic, de asemeni Fotie fu considerat ca patriarh legitim.

Fotie se manțină cu pace pe scaunul său, până ce iarăș avu loc în Constantinopole o schimbare de tron. Lui Vasile Macedonul (†886) urmă fiul său Leon VI filosoful, sau înțeleptul cum se mai numi el abuziv (886—912). Leon ca împărat nu putea suferi pe scaunul patriarhal pe fostul său învățătoriu. Acesta fu acusat de tradare, și cu toate că la cercetare fu găsit nevinovat, Leon nu voi să mai lase pe Fotie în scaun, ci-l trimise într-o mânăstire, unde Fotie trăi până în 891, obosit de lupte și închinându-și toată activitatea sa literaturii, pe când împăratul rădică pe scaunul patriarhal pe fratele său principele Stefan (886—893), pe care-l hirotonise Fotie diacon. Acesta de și foarte tiner abia (în vîrstă de 16 ani), dar avea o creștere bisericească și era foarte pios.

Aceasta bucură foarte mult pe scaunul roman și pe câți-va ignațieni neimpăcați, pentru carii era o satisfacere a vedei pe Fotie petrecându-și restul vieții și murind în exil și în mânăstire. Scaunul roman însă nu prea era mulțămît cu instalarea noului patriarh Stefan, fiind-că acesta fusese hirotonit diacon de Fotie, și fiind-că Fotie, precum înțelegeau romanii, nu mai avea drept a hirotoni de oare-ce fusese depus de scaunul roman. Firesce scaunul roman și ignațienii neimpăcați, în fruntea cărora erau Mitrofan din Smirna și Stelian din Neo-Cesarea, considerau a doaua depunere a lui Fotie numai ca executarea hotărârii de condamnare a lui Ioan VIII. Dar în Constantinopole și și în celelalte părți ale orientului toți continuară a a primi pe episcopii hirotoniți de Fotie ca legitimi iar amintirea lui Fotie era foarte onorată.

Desbinarea între biserica orientală și cea occidentală nu s'a aplanat nici prin a doaua depunere a lui Fotie. Sinodul din 879 era onorat în orient ca al 8-lea

ecumenic, în Roma din contra, calificat de pseudo-synodus Photiana. Sinodul din anul 869 era considerat în orient ca anulat, în occident din contra, ca al VIII ecumenic. Ori-ce adaus la simbol era pedepsit în orient cu anatema, pe când în occident adausul filioque se răspîndi din ce în ce mai mult, până ce în 1014, sub papa Benedict VIII, fû admis și la Roma unde până în timpul acesta a fost în vigoare hotărîrea papei Leon III, care porunci în anul 809 să se scrie pe doană tabele de argint simbolul fără adaus și să se așeze în biserica catedrală a Romei, în opoziție cu o hotărîre luată de sinodul din Aachen (Aquis-granum), ținut sub auspiciile lui Carol cel Mare, la care se primî în simbol adausul filioque. Cu toate că Stefan (886—893) și succesorul sîu Antonie Kauleas (893—901), amîndoi fiind niște patriarhi foarte cuvioși, dar nu energici, precum și ignațienii și împăratul erau personal în relații amicale cu scaunul roman, la care căutau câte odată protecție, totuș ei nu ajunseră la împăcare adevărată a Bisericii, ci din contra venîră îndată în conflicte noauē, mai ales că scaunul din Constantinopole perdū iarăș Bulgaria 893—896, luându-o Romā și aceasta sub energicul Nicolae Misticul (901—907 și 912—925) un ucenic a lui Fotie, care nu suferă să lase lucrurile, ca sub cei doi predecesori ai sîi, așa că dela 927 sau 932 scaunul papal din parte-i se vîzū îndemnat a se plînge din nou că prin influența Constantinopolei biserica bulgară se emancipă a doaua oară de supremația Romei și de astă dată pentru tot-de-una.

C) Desvoltarea schismei în sec. X și începutul sec. XI

Conflictul cel mai mare se ivi sub Leon înțeleptul (886—912). Acesta se căsătorise de trei ori, dar câte trele soțiele sale n'au avut copii, și pentru aceasta voi să treacă în o nouă căsătorie (905) după ce Zoe, a patra soție a sa în perspectivă, îi născuse un fiu. Căsătoria a patra era permisă în occident, în orient chiar căsătoria a treia era privită ca foarte culpabilă, iar a patra nu era permisă de fel. Patriarhul Nicolae Misticul (dela 901), ucenic al lui Fotie și bărbat demn și respectat, arētă împăratului că i s'ar putea îngădui nunta a patra numai cu învoirea unui sinod, la care împăratul chiar invită îndată în 905 pe episcopii împărației sale, pre ceilalți patriarhi precum și scaunul roman, cu care împăratul era în bune relațiuni.

Dar împăratul n'avu răbdare să aștepte sinodul și se cunună în taină de cătră un preot al curței (Toma) 906. Când află patriarhul de aceasta, depuse pe preotul curței și interzise împăratului și soției lui Zoe intrarea în biserică, până ce sinodul va decide în privința aceasta. Curēnd după aceea sosiră în Constantinopole și legații episcopului roman Serghie III (903—911). Abia sosiră ei și fără să mai aștepte a se aduna sinodul, daclară în numele scaunului roman (907), că căsătoria împăratului este valabilă, și că ori cine s'ar împotrivi la aceasta, iar mai ales Nicolae Misticul să fie depus, respective excomunicat. Împē-

ratul profită de ocașie a scăpa de Nicolae, care îi devenise nesuferit, a-l trimite în exil pe basa acestei depuneri și a ridica pe scaunul patriarhal pre un alt bărbat, care se arētă conciliant, adevă pe Sincelul Eutimie, care confirmă ca valabilă căsătoria a IV a împăratului. Din aceasta cauză se născū o desbinare în Constantinopole. Firesce erau și de acei, cari spre a plăcea împăratului, trecură în partida lui și a patriarhului sîu Eutimie (907—912) și se numiau Eutimiani; dar în opoziție cu aceștia sta rigoriștii, cari se tînguiău că prea venerabilul patriarh Nicolae pe nedreptul și în mod nedrept a fost depus. Ei nu voiau să recunoască pre Eutimie și erau plini de mînie contra scaunului roman, pentru-că lucruse la detronarea lui Nicolae. Împăratul însuș mai fū cuprins de mustrarea cugetului și în 912 când muri, declară pe față căința sa și pre Nicolae Misticul ca reintegrat.

Sub Alexandru, fratele împăratului Leon VI, care guvernă un an ca epitrop, iar până la 919 ca asociat la tron al lui Constantin al VII Porfirogenitul, fiul lui Leon, Nicolae Misticul cel ce fusese depus, fū reșezat cu toate că de fapt era patriarh încă din 912, pe când Eutimie a fost nevoit să se retragă nu fără să sufere maltratări, totuș mai avea încă o partidă până la 920, când se ținū un sinod local în Constantinopole, sub președința lui Nicolae Misticul († 925) cu consēmțēmēntul fiului decedatului Leon, iar actualmîntea a împăratului Constantin Porfirogenitul sau Porfirogenetul (*Πορφυρογεννης* 912—959, care după exemplul tatălui sîu se distinse și ca scriitor). Sinodul declară căsătoria IV de nepermisă și cu hotărîrea aceasta se unîră și partizanii lui Eutimie cel retras. Hotărîrea s'a comunicat cu înputări exprese și scaunului roman, ai cărui delegați luaseră parte la sinod, iar decretul sinodal, care declară că nunta a IV este nepermisă, primî numele de tomul unirei (*Τόμος ἐνώσεως*, tomus unionis), pentru-că cu această ocașie s'au unit Nicolaiții cu Eutimianii. Fiind-că biserica apusană persista în validitatea nunței a 4-a, cu tomul unirei se constată un nou punct de diferență între orient și occident și chiar din disputa aceasta care primî numele de disputa tetragamică, remase un nou ghimpe în inima orientalilor contra occidentalilor și vice-versa.

În anul 932 (după altii 927) Constantinopole întărită scaunul roman priu aceea, că-i înstreină din nou biserica bulgară.

(Va urma)

Isus Cristos

— Cu cuvintele s. Scripturi, textul de la Neamțul —

(Continuare)

109. Isus vindecă zece leproși

Și a fost când mergea el în Ierusalim, și trecea el prin mijlocul Samariei și al Galileei. Și într-un sat, l-au întîmpinat pe el zece bărbați leproși, cari au stătut de departe. Și aceia au ridicat glas

zicând : „Isuse, învățătorii, miluesco-ne pe noi.“ Și văzându-i le-a zis lor : „Mergeți și vă arătați preoților.“ Și a fost când mergeau ei, s-au curățit. Iar unul dintre dânșii, văzând că s'a vindecat, s'a întors cu glas mare mărind pe Dumnezeu. Și a căzut cu fața la picioarele lui, mulțămind lui ; și acela era Samarinean. Iar Isus răspunzând a zis : „Au nu zece sau curățit ? Dar cei noaui unde sunt ? Nu s'au aflat, să se întoarcă, să dea mărire lui Dumnezeu, fără numai acesta ce este de alt neam ?“ Și a zis lui : „Scoală-te și mergi ; credința ta te-a mântuit.“

110. Isus despre venirea împărăției lui Dumnezeu

Și întrebat fiind de farisei, când va veni împărăția lui Dumnezeu, a răspuns lor și a zis : „Nu va veni împărăția lui Dumnezeu cu arătare, nici vor zice : Iată aici, sau iată acolo ; că iată împărăția lui Dumnezeu între voi este.“ Și a zis către ucenicilor : „Vor veni zile, când veți dori una din zilele Fiului omului să vedeți și nu veți vedea. Și vor zice voaui : Iată aici, sau iată acolo, să nu mergeți, nici să urmați. Că precum fulgerul, care fulgeră din partea cea de supt ceriu, luminează peste cele ce sunt sub ceriu, așa va fi și Fiul omului în ziua sa. Iar întâiu i-se cade lui multe a pătimi și a fi lăpădat de neamul acesta. Și precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi și în zilele Fiului omului. Măncau, beau, se însurau, se măritau, până în ziua, în care a intrat Noe în corabie, și a venit potopul și a perdut pe toți. Așisderea și precum a fost în zilele lui Lot : măncau, beau, cumpărau, vindeau, sădiau, zidiau, iar în care zi a eșit Lot din Sodoma, a ploat foc și piatră pucioasă din ceriu, și a perdut pe toți. Întru acest chip va fi în ziua, în care Fiul omului se va arăta. Într'aceia zi cela ce va fi d'asupra casei, și vasele lui în casă, să nu se pogoare să le ia pe ele ; și cela ce va fi în câmp, asemenea să nu se întoarcă înapoi. Aduceți-vă aminte de muiera lui Lot. Cine va căuta sufletul său să-l mântuească, pierde-l va pe el ; și cine îl va pierde, îl va învia pe el. Zic voaui : Întru aceea noapte vor fi doi într'un pat, unul se va lua și altul se va lăsa. Doaui vor măcina împreună, una se va lua și alta se va lăsa. Doi vor fi în câmp unul se va lua și altul se va lăsa.“ Și răspunzând ei au zis lui : „Unde, Doamne ?“ Iar el a zis lor : „Unde va fi trupul, acolo se vor aduna și vulturii“

111. Parabola despre judecătoriu și văduvă

Și zicea lor și pildă, că se cade ei în toată vremea a se ruga și a nu se lenevi, zicând : „Un judecătoriu oare-care era într'o cetate, care de Dumnezeu nu se temea și de om nu se rușina. Era și o văduvă în cetatea aceea, și venia la dînsul zicând : Mântușe-mă de pîrișul meu. Și el nu vrea multă vreme. Iar după aceea a zis întru sine : De și de Dumnezeu nu mă tem și de om nu mă rușinez, dar pentru că îmi face supărare văduva aceasta, o voi mântui pe ea ; ca nu până în sfîrșit venind să mă supere. Și a zis Domnul : Auziți ce grăesce judecătorul nedreptăței ! Dar Dumnezeu au nu va face mântuire aleșilor săi, cari strigă către dînsul ziua și noaptea, și îndelung rabdă pe dânșii ? Zic voaui, că va face curînd. Însă când va veni Fiul omului, oare va afla credință pe pămînt ?“

112. Parabola despre vameș și fariseu

Și a zis și către unii, cari se încredeau întru sine, că sunt drepti și defăimau pe ceilalți, pilda aceasta :

„Doi oameni s'au suit în biserică să se roage, unul farisen și altul vameș. Fariseul stînd așa se ruga întru sine : Dumnezeule, mulțămescu-ți, că nu sunt ca ceilalți oameni, răsăpitori, nedrepti, prea-curvari, sau și ca acest vameș. Postesc de doauă ori în săptămână dau zecineală din toate, câte câștig. Iar vameșul de departe stînd nu vrea nici ochii săi la ceriu să-și ridice, ci-și bătea pieptul său zicând : Dumnezeule, milostiv fi mie păcătoșului ? Zic voaui că s'a pogorit acesta mai îndreptat la casa sa, de cât acela ; că tot cel ce se înalță pe sine, se va smeri ; iar cel ce se smeresce pe sine, se va înalța.“

113. Isus despre desfacerea căsătoriei

Și a venit Isus în hotarele Iudeei, de cea parte de Iordan ; și iarăș s'a adunat popor la dînsul ; și precum îi era obiceiul iarăș îi învăța pe ei, și i-a vindecat pe ei acolo.

Și au venit la dînsul fariseii ispitindu-l pe el și zicând : „Oare se cade omului să-și lase muiera sa pentru fie ce pricină.“ Iar el răspunzând a zis lor : „Ce a poruncit voaui Moisi ?“ Iar ei au zis : „Moisi a dat voe, să-i scrie carte de despărțire și să o lase.“ Iar el răspunzând a zis lor : „Dar n-ați cetit, că cela ce a făcut din început, bărbat și muieră i-a făcut pe ei.“ Și a zis : „Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său și pe mamă sa, și se va lipi de muieră sa și vor fi amînduoi un trup. Pentru aceea nu mai sunt doi, ci un trup. Deci ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.“ Zis-au lui : „Dar cum Moisi a poruncit să i-se dea carte de despărțire, și să o lase pe ea ?“ Zis-a lor, că : „Moisi după învîrtoșarea inimii voastre a dat voie voaui să vă lăsați muierile voastre ; dar din început n'a fost așa. Iar grăiesc voaui, că ori-cine își va lăsa muieră sa, fără numai pentru curvie, și va lua alta, preacurvesce, și cela ce va lua pe cea lăsată, preacurvesce.“ Zis-au lui ucenicilor lui : „Dacă așa este pricina omului cu muieră, nu este de folos a se însura.“ Iar el a zis lor : „Nu toți cuprînd cuvîntul acesta, ci celor ce s'a dat. Că sunt fameni, cari din pîntecel mamei lor s'au născut așa, și sunt fameni, cari s'au scopit de oameni, și sunt fameni, cari s'au scopit pe sine pentru împărăția ceriurilor. Cela ce poate cuprînde, să cuprîndă.“

Și în casă iarăș l-au întrebat pe el ucenicilor lui de aceasta. Și le-a zis lor : „Ori-cine își va lăsa muieră sa, și va lua alta, prea-curvesce cu dînsa ; și muieră de-și va lăsa bărbatul și se va mărita după altul, prea-curvesce.“

114. Isus binecuvîntă pruncii

Și aduceau la el și pruncii, ca să pună mâinile pe ei și să se roage ; iar ucenicilor văzînd i-au certat pe cei ce-i aduceau. Iar văzînd Isus, nu i-a părut bine, și chemându-i la sine pe ei, a zis : „Lăsați pruncii să vină la mine, și nu-i opriți pe ei, că a unora ca acestia este împărăția lui Dumnezeu. Amin zic voaui : Ori-cine nu va primi împărăția lui Dumnezeu ca prunc, nu va intra întru înșina.“ Și luându-i în brațe, și-a pus mâinile pe ei, și i-a binecuvîntat pe dânșii, și s'au dus de acolo.

115. Isus și tinerul avut

Și eșind el, un boer alergându-i în cale și ingenunchind înaintea lui, îl întrebă pe el, zicînd : „Învățătorii bune, ce voi face să moștenesc viața vecinică ?“ Iar Isus a zis lui : „Ce-mi zici bun, nimenea nu este

bun, fără numai unul Dumnezeu. Iar de voesci să intri în viață, păzește poruncile." Zis-a lui: „Care?” Iar Isus a zis: „Poruncile scii: Să nu ucizi, să nu prea-curvesci, să nu furi, să nu fii mărturie mincinoasă, să nu răpesci, cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, să iubesci pe vecinul tău, ca însuși pe tine.” Iar tinerul răspunzând a zis lui: „Învătătoriule, toate acestea le-am păzit din tinerețile mele; ce încă îmi lipsește?” Iar Isus căutând spre el, l-a iubit pe dinsul, și i-a zis lui: „Încă una îți lipsese: De voesci să fii desăvârșit, mergi, vinde-ți averile tale, și le dă saracilor, și vei avea comoară în ceriu, și vino, urmează mie.” Iar tinerul auzind cuvântul, s'a dus întristat, că avea avuții multe. Și văzând Isus, că s'a întristat, căutând a zis ucenicilor săi: „Amin grăiesc voaue: că cu anevoe vor intra întru împărăția lui Dumnezeu cei ce au avuții.” Iar ucenicii se spăimântau de cuvintele lui; iar Isus iarăș răspunzând le-a zis lor: „Fiilor, cât de anevoe este să intre întru împărăția lui Dumnezeu cei ce se încred în avuții! Și iarăș grăiesc vonă: Că mai lesne este a trece cămila prin urechile acului, de cât bogatul a intra întru împărăția lui Dumnezeu.” Iar ucenicii lui auzind, mai mult se îngroziau, zicând unul către altul: „Și cine poate să se mântuiască?” Și căutând Isus la dinșii a zis: „La oameni aceasta este cu neputință, iar la Dumnezeu toate sunt cu putință.” Atunci răspunzând Petru a început a zice lui: „Iată noi am lăsat toate și am urmat ție; oarece va fi noaue?” Și răspunzând Isus a zis: „Amin grăiesc voaue, că voi cei ce ați urmat mie, la a doaua nascere, când va ședea Fiul omului pe scaunul mării-rei sale, veți ședea și voi pe doauă-spre-zece scaune, judecând cele doauă-spre-zece seminții ale lui Israil. Și tot carele a lăsat case, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau muiere, sau prunci, sau holde pentru mine și pentru evanghelie, însușit va lua în vremea aceasta, case, și frați, și surori, și tată, și mamă, și feciori, și holde cu goniri, și în veacul cel viitoriu viața vecinică va moșteni. Și mulți întâi vor fi pe urmă, și cei de pe urmă întâi.”

116. Parabola despre lucrătorii viei

„Că asemenea este împărăția ceriurilor omului stăpân al casei, care a eșit des-de-dimineată să tocmască lucrătorii la via sa. Și tocmindu-se cu lucrătorii, câte un denariu pe zi, i-a trimis pe ei în via sa. Și eșind la al treilea ceas a văzut pe alții stând în tirg fără de lucru. Și a zis și acelora: Mergeți și voi în vie, și ce va fi cu dreptul voiu da voaue. Iar ei au mers. Iarăș eșind într'al șeselea și într'al noaue-lea ceas, a făcut asemenea. Iar într'al un-spre-zecelea ceas eșind, aflat-a pe alții stând fără de lucru, și a zis lor: Ce ați stăut aici toată ziua fără de lucru. Zis-au lui, că: Nimeni pe noi nu ne-a tocmi. Zis-a lor: Mergeți și voi în via mea, și ce va fi cu dreptul veți lua. Iar dacă s'a făcut seara, a zis domnul viei către economul său: Chiamă pe lucrători și le dă lor plata, începând de la cei de pe urmă până la cei dintâi. Deci venind cei de la un-spre-zecelea ceas au luat fiecare câte un denariu. Iar venind cei dintâi, socotiau că vor lua mai mult, și au luat și ei fiecare câte un denariu. Iar după ce au luat, murmurau împotriva stăpânului casei zicând, că: Acești de pe urmă un ceas au lucrat, și i-ai făcut pe dinșii întocmai cu noi, cari am purtat greutatea zilei și căldura. Iar el răspunzând a zis unuia dintr'înșii: Prietene, nu-ți fac ție strîmbătate. Au nu eu un denariu te-ai tocmi cu mine? Ia ce e al tău și mergi. Că voiesc și acestui de pe urmă să-i dau ca și ție, au doară nu mi-i slobod să fac eu ce voiu

vrea eu ale mele? Au este ochiul tău viclean, pentru că eu sunt bun? Așa vor fi cei de pe urmă întâi, și cei dintâi, pe urmă. Că mulți sunt chemați, dar puțini aleși.”

117. Isus prezice suferințele și moartea sa

Și erau pe cale suindu-se în Ierusalim, și mergea Isus înaintea lor; iar ei se spăimântau și mergând după dinsul le era frică.

Și luând iarăș pe cei doi-spre-zece deosebi a început a le spune lor cele ce era să i-se întempe lui: „Iată ne suim în Ierusalim, și se vor implini toate cele scrise prin proroci pentru Fiul omului, și Fiul omului se va da arhierilor și cărturarilor, și-l vor judeca pe el spre moarte. Și-l vor da pe el neamurilor. Și-l vor batjocuri pe el, și-l vor bate pe el, și-l vor scuipa, și-l vor omori pe el și a treia zi va învia.” Iar ei nimic dintru acesta n'au înțeles, că era cuvântul acesta ascuns de la ei, și nu cunoscneau cele ce se grăiau.

118. Rugămintea fiilor lui Zevedeu

Atunci s'a apropiat către dinsul mama fiilor lui Zevedeu împreună cu fii săi, Iacov și Ioan, închinându-se și cerând oare ce de la dinsul. Iar el a zis ei: „Ce voesci?” Zis-a lui: „Zi, ca să șadă acești doi fii ai mei, unul de-a dreapta ta, și altul de-a stânga ta întru împărăția ta.” Iar Isus a zis lor: „Ce voiți să vă fac voaue?” Iar ei a zis lui: „Învătătoriule, voim ca ceea ce vom cere să ne faci noaue. Dă-ne noaue, ca să ședem, unul de-a dreapta ta și altul de-a stânga ta întru mărirea ta.” Iar Isus a zis lor: „Nu știți ce cereți; puteți să beți paharul, care eu beau și cu botezul, cu care eu mă botez, să vă botezați?” Iar ei au zis lui: „Putem.” Iar Isus a zis lor: „Paharul, pe care eu beau, cu adevărat îl veți bea; și cu botezul, cu care eu mă botez, vă veți boteza. Iar a ședea de-a dreapta mea și de-a stânga mea nu este al meu a-l da, ci celor ce s'a gătit de Tatăl meu.” Și auzind cei zece s'au mâniat de cei doi frați, pe Iacov și pe Ioan. Iar Isus chemându-i pe dinșii la sine le-a zis lor: „Știți, că celor ce li-se pare, că sunt domni ai neamurilor, le stăpânesc pe ele; și cei mai mari ai lor le domnesc pe dinsele. Întru voi nu va fi așa, ci care va vrea așa fie mai mare între voi, să fie voaue slugă. Și carele va vrea să fie între voi întâi, să fie tuturor slugă. Pentru că și Fiul omului n'a venit, ca să-i slujască lui, ci ca să slujască el și să-și dea sufletul său răscumpărare pentru mulți.”

(Va urma)

Varietăți

Mulțămită publică. La fondul de ajutorare „Ioan Popasu” al elevilor dela institutul teologic și pedagogic din Caransebeș au mai contribuit: Biserica gr. or. rom din Marginea cu 5 cor., iar Mult On. Dn. George Popoviciu paroh în Cliciova a cedat fondului până când e în viață interesele după capitalul de 292 cor. 85 fil. ce s'a primit ca desdăunarea pentru parecelele espropriate din sesiunea parohială a Mult On. Dn. Sale. Primească maritimșii donatori mulțămirile noastre. *Patrichie Drăgălina* president. *Dr. George Dragomir* secretar.

Casuri de moarte. † **Metropolitul Moldovei și Sucevii, I. P. R.** Sa *Iosif Naniescu* a adormit în **Domnul Sâmbătă** în 26-lea Ianuarie. — **Acesorul consistorial Nicolae Cristea** din Sibiu a reposedat **Vineri** în 25-lea Ianuarie a. c. — Din **Bănia** ni-se scrie: **Parohul Vichentie Pirtea** din **Bănia** după un morb scurt a reposedat în **Domnul** în 12 Ianuarie a. c. în etate de 82 ani și după un serviciu preotesc de 52 ani. Actul înmormântării a fost săvârșit de preoții din apropiere: **Iacob Sërbu** paroh în **Rudăria**, **Nicolae Novacovicu** preot în **Gerboț**, **Dimtrie Bogoevicu** preot în **Bănia**, **Ioan Brinzeiu** și **Nicolae Bihou** preoți în **Bozovici**, **Dionisie Goanță** din **Lapușnic**, **Petru Suciu** din **Moerici** și nepotul reposedatului preotul **Vichentie Pirtea** din **Sinersig**. La înmormântare a luat parte întreagă comună arătându-și iubirea față de fostul lor paroh. **Reposatul** a dăruit bisericii o grădină constătătoare din 4 jugere — **Doamna Iosefa Babeu**, văduvă de locotenent c și r. a reposedat în 24-lea l. c. în **Caransebeș**.

O legendă despre aur, tămâie și smirnă. După scoaterca din raiu **Adam** și **Eva** au rugat pe **Dumnezeu**, ca pentru mângăierea lor să li deie vre un lucru din raiu. **Dumnezeu** trimise pe **arhangeli Mihail** la **Marea Indică**, ca să aducă de acolo **aur**, pe **Gavriil** la **heruvimii**, cari păziau raiul, ca să aducă de acolo **tămâie**, iară pe **Rafail**, ca să aducă **smirnă**. Împlinind **arhangeli** ordinul **dumnezeesc** au așezat lucrurile aduse în raiu, sub pomul vieții. — „**Aruncați-le** aceste toate în isvorul de apă”, — porunci **Dumnezeu** — „pentru ca apa aceasta să-i aducă lui **Adam** mângăiere în durerea ce-l așteaptă”. — Și **arhangeli** au împlinit porunca lui **Dumnezeu**, ducând apoi lui **Adam** **aurul**, **tămâia** și **smirna**. — Văzând **Adam** și **Eva** aceste lucruri au plâns cu amar, căci ele li aduceau aminte de raiul pierdut. — **Aurul** a fost simbolul **împărăției**, din care ei au fost isgoniți; **tămâia** simbolul **luminei**, care ei au pierdut, **smirna** simbolul **amarului** în carele se aflau. — Atunci **Dumnezeu** îi zise lui **Adam**: „**Tu** ai cerut dela mine un semn de mângăere, și iată ți-am dat ție aceste trei lucruri, ca să te mângăie și să crezi în mine și în legătura mea cu tine. — Căci când voi veni eu, ca să iau trup și să te mântuesc pe tine, **împărații** mi-or aduce **aur**, **tămâie** și **smirnă**; **aur** ca simbolul **puterii**, **tămâie** ca simbolul **dumnezeirii**, iară **smirnă** ca simbolul **patimelor** și a **morții** mele — Aceste trei lucruri păstrează-le în coliba ta, pentru ca **aurul** să-ți lumineze în timpul **noptii**, **tămâia** să-ți dea **miros**, iară **smirna** să te mângăie în **întristare**”. — Iară când s'a născut **Mântuitorul lumii**, atunci **împărații** din **răsărit** i-au adus în dar: **aur**, **tămâie** și **smirnă**.

Papa eretic. **Eresia** duce la toate, chiar la **tronul pontifical**. Iată, într'adevăr, ce spune o scire din **Roma**. Făcându-se **revisuirea** cărților interzise, **comisia Indexului** a observat, că una din cărțile osindite de către **biserică**, avea de autor pe însuș **Papa Leon XIII**. La 1874, pe când actualul pontific se numea încă **Joachim Pecci** și era **arhiepiscop** de **Perusa**, el publică un volum, având următorul titlu: „**Asupra** **prea sacralului sânge** al **sfintei Fecioare**”. **Congregația** găsi în acea carte un pasagiu care mirosea a **eresie** și puse cartea la **index** în 1875. La 1878, **Ioachim Pecci** fă ales **papă**, dar **opera** lui rămase tot pusă la **index**. **Comisia** se mulțămî să ștergă numele autorului.

Doauă poezii. **Regina României** a dat **Academiei Române** spre păstrare **doauă poezii** scrise românește și adresate ei de către micii principii **Carol** și **Elisabeta**, în ziua de 16 Decembrie 1901, cu ocazia zilei onomastice a **M. S. Reginei**. Iată versurile:

Iubită mătușă

Azi veni l-a mea fereastră
Mândra pasere măeastră,
Și mișcând din aripioare
Zise blând cuvântătoare:

Bine, bine te-am găsit
Îngerășule iubit!
Scoală și te pregătește
La mătușă ta pornește

Și-a-jungând s'o îmbrățișezi
Apoi dulce să-i urezi:
„La mulți ani să trăești
Și ori când să mă iubesci!”

Elisabeta

Iubită mătușă

Eu pe calu-mi năzdrăvan,
Vin de mult, căci e de-un an,
De-am plecat din depărtări
Trecând peste mări și țări
În ăst drum îndelungat
Mult am avut de luptat
Cu bălauri și cu smei,
Dar fugiau ca vai de ei.
Când simțiau că sunt șoiman
Și calu-mi e năzdrăvan.
Astfel am sosit cu bine
Pân'aici, până la Tine,
Și cu-al sufletului foc
Îți urez deplin noroc
Să trăești zile senine
Și de fericire pline!

Carol

Bibliografie

Eusevie Popovici: Istoria Bisericească, traducere de **Atanasie**, **Episcopul Râmnicului** **Noului Severin**, și **Gherasim**, **episcopul Eparhiei Argeșului**. Vol. I dela an. 1—1054, Vol. II de la an. 1054—1900 și **Statistica bisericească**. București, 1901. — *Se poate comanda la* **Librăria Diecesană din Caransebeș**. Prețul 10 cor.

Mulțămită publică

esprimăm tuturor **P. T. Doamne** și **Domni**, cari prin participarea lor la înmormântarea mult iubitei noastre mame, soacre și surori, **Iosefa Babeu**, ne au mângăiat în durerea, ce am îndurat prin reposedarea ei.

Familia întristată

Concurse

Pentru îndeplinirea postului de capelan, creat lângă preotul deficient **Maxim Bălan** din **Iabuca**, prin decisul consistorial din 21 Decembre 1896 Nr. 3213 B., se escrie prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela datul publicării în „**Foaia Diecesană**”.

Emolumentele acestui post sunt:

1. Cortel liber, de care îngrijese comuna bisericească.
2. Jumătate din sesiunea parohială.
3. Anualminte câte 2 coroane dela fiecare familie din **Iabuca**, care emolument incetează însă cu moartea preotului **Maxim Bălan**.

4. Jumătate din venitele stolare usitate în parohia **materă** și **filia Mesicui**.

5. Jumătate din birul parohial usitat.

Doritorii de a ocupa acest post au să-și trimită petițiunile lor, ajustate cu documentele de lipsă pentru parohii de clasa a treia și adresate comitetului parohial, oficiului protopresbiteral gr. or. rom. al **Vêrșșetului** în **Srediștea-mică** poșta **Nagy-Szredistye**.

Caransebeș în 15 Ianuairu 1902.

1—3 [4]

Consistoriul diecesan.

E I N L A D U N G.

Die p. t. Actionäre der **Ziegelei- und Bau-Actien-Gesellschaft in Karansebes** werden hiermit zu der am **23. Februar 1902** **Nachmittag 3 Uhr** im grossen Sitzungssaale der Vermögens-Gemeinde in Karansebes stattfindenden

VII. ordentl. General-Versammlung

höflichst eingeladen.

Tages-Ordnung:

1. Bericht der Direction und Vorlage der Bilanz. — 2. Bericht des Aufsichtsrates. — 3. Beschlussfassung hierüber und Ertheilung des Absolutariums. — 4. Wahl zweier Directionsräthe und des Aufsichtsrathes. — 5. Eventuelle Anträge. — 6. Wahl zweier Actionäre zur Authentifizierung des Protocolls.

Karansebes, am 8. Februar 1902.

Die Direction.

Anmerkung §. 10. der Statuten lautet: a) Über Anträge der Actionäre. Beziehen sich diese jedoch nicht auf Einberufung einer neuen Generalversammlung. Kann nur in dem Falle verhandelt werden, wenn dieselben 5 Tage vor der Generalversammlung der Direction schriftlich vorgelegt wurden und mindestens von 10 Actionären unterschrieben sind.

§. 12. Jede Actie berechtigt in der General-Versammlung zu einer Stimme. Zur Ausübung des Stimmrechtes muss die Actie zwei Monate vor Abhaltung der General-Versammlung auf den Namen des betreffenden Actionärs im Actienbuche umschrieben sein und mindestens 3 Tage vor Abhaltung der General-Versammlung (d. i. bis zum 20. Februar l. J.) bei der Gesellschafts-Cassa (leit. Director) deponirt sein. — Dass Stimm- und Wahlrecht kann persönlich oder mittelst Vollmacht ausgeübt werden. Frauen können nur durch Bevollmächtigte vertreten werden. Als Bevollmächtigte können nur Actionäre fungiren.

Ziegelei- und Bau-Actien-Gesellschaft in Karansebes**Activa****Bilanz-Conto pro 31. December 1901.****Passiva**

Cassa-Vorrath			975	65	Actien-Capital			60000	
Ringofen-Conto	52339	34			Reservefond	15516	55		
Gebäude-Conto der Ziegelei	23465	20			Werthverminderungsfond	21516	—	37032	55
Gebäude-Conto der Thonwarenfabrik	18068	83			Accepte-Conto	48800	—		
Grund-Conto	5600	—	99473	37	Creditores	7964	97	56764	97
Bauziegel-Vorrath	6014	—			Dividenden unbehoben	24	—		
Dachziegel-Vorrath	26559	14			Tantiemen	2862	40	2886	40
Firstziegel-Vorrath	1291	36			Gewinn-Vortrag von 1900	301	77		
Kohlen-Vorrath	444	—			Reingewinn pro 1901	9180	59	9482	36
Brennholz-Vorrath	296	—							
Materialien u. Halbfabrikate	3257	95	37862	45					
Requisiten u. Modelle	5843	52							
„ der Ziegelei	6200	—							
Mobilien	48	—	12091	52					
Debitoren-Conto	6975	99							
Thonwarenfabrik Vortrag pro 1902	7827	27							
Escompte-Zinsen	307	44							
Arbeiter-Vorschüsse	652	59	15763	29					
Kronen			166166	28				166166	28

Soll**Gewinn- und Verlust Conto pro 31. December 1901.****Haben**

Kohlen-Verbrauch	10378	42			Gewinn-Vortrag von 1900			301	77
Regie	3058	85			„ an Bauziegel	18046	78		
Gehalte	2400	—			„ „ Dachziegel	17603	36		
Reparaturen	917	50			„ „ Firstziegel	1516	50	37166	64
Escompt-Zinsen	3896	70							
Steuer bezahlt	930	—							
Abschreibung von Requisiten	364	92							
Brennholz-Verbrauch	96	17							
Strassenbau	46	40							
Grundpacht	11	14	22101	10					
Dotation: Werthverminderungsfond	1516	—							
„ Reservefond	1506	55							
Tantieme: Direction u. Aufsichtsrath	2862	40	5884	95					
Gewinn-Vortrag von 1900	301	77							
Reingewinn	9180	59	9482	36					
			37468	41				37468	41

Karansebes, am 31. December 1901.

Direction:

Peter Brankovits m. p. Elias Kuresku m. p. I. Neuerer m. p. Dr. W. Ziprisz m. p. Gustav Perlfaster m. p.
Constantin Burdia m. p. Em. B. Kepich m. p.

Vorstehendes Bilanz-Conto mit den Haupt- und Nebenbücher verglichen und übereinstimmend befunden.

Karansebes, am 5. Feber 1902.

Der Aufsichtsrath:

Traian Barzu m. p. Dr. Hegyesi Benő m. p. Arnold Klein m. p. Franz Schmidt m. p.

MERSUL TRENURILOR

Valabil dela 1 Octomvre n. 1901

Budapesta, gara de Vest (ny. p. u.), — Orșova — Verciorova

Or. Os. Ex. I	P. I—III	P. I—III	A. I—II	P. I—III	M. II—III	Stațiunile	Or. Os. Rx. I	P. I—III	P. I—III	A. I—II	P. I—III			
1130 433	815 149	830 531	230 802	650 520	.	pleacă sosesc	Budapesta Timișoara-Iosefin	sosesc pleacă	1250 803	.	715 980	125 750	740 153	
439 545	205 357	610 823	810 924	713 854	.	pleacă sosesc	Timișoara-Iosefin Lugoș	sosesc pleacă	757 648	.	747 616	712 507	738 620	115 1131
Joi și Duminică	843 750	.	.	187 1242 330	.	sosesc sosesc pleacă pleacă	Buziaș M.-Ilia Marginea M.-Ilia Buziaș	pleacă pleacă sosesc sosesc	Mercuria și Duminică	.	150	1242	330 1242	720 157
547 632	402 523	831 941	929 1029	910 1032	.	pleacă pleacă	Lugoș Caransebeș	sosesc pleacă	644 602	.	611 512	502 400	614 531	1123 1024
828 853	800 828	.	1230 1256	110 138	411 543 639	pleacă pleacă sosesc	Domașnia-Cornia Băile-Herculane Orșova	pleacă pleacă pleacă	345 315	.	333 233 156	414 327 258	844 733 655	
859 907	.	.	111 120	230 239	.	pleacă sosesc	Orșova Verciorova	sosesc pleacă	255 245	.	1259 1250	226 218	.	

Budapesta, gara de Vest (ny. p. u.), — Timișoara — Baziaș

M. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	Stațiunile	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III	P. I—III			
650 520	815 149	830 531	230 802	650 520	.	pleacă sosesc	Budapesta Timișoara-Iosefin	sosesc pleacă	715 930	125 710 750 925	125 710 750 925	740 153	740 153	
830 843	210 222	822 834	846 858	608 621	.	pleacă sosesc	Timișoara-Iosefin Chișoda	sosesc pleacă	805 753	742 722	703 651	636 623	1257 1245	130 118
1030	1125	552	1021	456	.	sosesc pleacă	Buziaș Buziaș	pleacă sosesc	1019	552	1030	456	1125	415
	223 251	835 901		622 653	.	pleacă sosesc	Chișoda Jebel	sosesc pleacă	752 724		650 620			117 1249
	318 453	944		737 930	.	sosesc sosesc	Ciacova Boca	pleacă pleacă	656 520		548			1216 1015
	1015 1216	520 656		548	.	pleacă pleacă	Boca Ciacova	sosesc sosesc			930 737			453 318
	255 308	902 915		658 711	.	pleacă sosesc	Jebel Voitec	sosesc pleacă	719 705		619 606			1245 1232
	359 534	1010 1150		815 1011	.	sosesc sosesc	Galata N.-Bogșa	pleacă pleacă	612 424		508 340			1103 915
	915 1103	424 612		340 508	.	pleacă pleacă	N.-Bogșa Galata	sosesc sosesc	1150 1010		1011 815			534 359
	310 420	919 1025		717 827	.	pleacă sosesc	Voitec Verșeț	sosesc pleacă	704 554		601 452			1230 1120
		502 631		349 547	.	sosesc sosesc	Galata Buziaș	pleacă pleacă	403 152					605 418
	1023 952			1255 1205	.	sosesc sosesc	T.-Cubin Panciova	pleacă pleacă	201 217					350 401
		201		350	.	pleacă pleacă	Panciova T.-Cubin	sosesc sosesc	952 1023		1235			547 349
	434 504	1033 1100		837 907	.	pleacă sosesc	Verșeț Iasenova	sosesc pleacă	537 505		447 415			1115 1043
	1010 1105	1255		305	.	sosesc sosesc pleacă pleacă	Oravița Anina Anina Oravița	pleacă pleacă sosesc sosesc	1105		225			510 1045
	510 550	1105 1141		913 954	.	pleacă sosesc	Iasenova Baziaș	sosesc pleacă	450 404		405 323			1037 955

Observări: Oarele, ce stau de a stânga stațiunilor, să se citească de sus în jos; iar cele ce stau de a dreapta de jos în sus. Timpul dela 6 oare dimineața până la 5 oare și 59 minute sara este însemnat cu sublinierea minutelor. Or. Os. Ex.=Trenul Orient-Ostende-Expres, A.=Tren accelerat, P.=Tren de persoane M.=Tren mestecat.